

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาความสัมพันธ์ของการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นและตัวแปรทางเศรษฐกิจของกลุ่มอาเซียน โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลแบบพาแนล และเป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นอนุกรมเวลา และมีลักษณะภาคตัดขวาง โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย อัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่น (AJGDP) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของกลุ่มอาเซียน-5 (EXR) ดัชนีราคาผู้บริโภคของกลุ่มอาเซียน-5 (CPI) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงของกลุ่มอาเซียน-5 (LDR) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงของประเทศญี่ปุ่น (JLDR) และมูลค่าของการส่งออกภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มอาเซียน-5 (MAEX) โดยใช้ข้อมูลทศวรรษรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 ถึง พ.ศ.2554 จำนวน 46 ปี ซึ่งประเทศที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 5 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบพาแนลยูนิทรูท เพื่อดูความนิ่งของข้อมูลแบบพาแนลด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test และวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP หลังจากนั้นประมาณค่าแบบจำลองโดยกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) และทำการทดสอบสมการพาแนล

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test และวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP ที่ระดับเลเวลพบว่า ข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นและอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่นมีลักษณะนิ่ง แต่ตัวแปรอื่นๆ พบว่าไม่มีความนิ่งของข้อมูล ดังนั้นจึงเปลี่ยนให้ข้อมูลของตัวแปรที่ไม่นิ่งอยู่ในรูปของลอการิทึม พบว่าข้อมูลทุกตัวมีลักษณะข้อมูลแบบ I(0) (order of integration zero)

จากการทดสอบพาแนลยูนิทรูทพบว่าข้อมูลทุกตัวมีลักษณะข้อมูลแบบ $I(0)$ (order of integration zero) ดังนั้นจึงทำการประมาณค่าแบบจำลอง ผลการทดสอบสมการพาแนล พบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นในทิศทางเดียวกัน โดยที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่นจะส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นมากที่สุด รองลงมาคือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม ตามลำดับ แต่อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงของประเทศญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการทดสอบ Redundant Fixed Effect Test ค่า p -value มีค่าเท่ากับ 0.0021 แสดงว่าค่า p -value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่า No Fixed Effect ดังนั้นจึงประมาณแบบจำลองด้วยวิธี Fixed Effect ซึ่งผลการทดสอบของการประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้วิธี Fixed Effect ของความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นกับตัวแปรทางเศรษฐกิจกลุ่มอาเซียน-5 โดยกำหนดให้การลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นเป็นตัวแปรตาม และอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน อัตราเงินเฟ้อ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงของกลุ่มอาเซียน-5 อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงของประเทศญี่ปุ่น และอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่นเป็นตัวแปรต้น พบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นในทิศทางเดียวกัน โดยที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่นจะส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากญี่ปุ่นมากที่สุด รองลงมาคือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม ตามลำดับ

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ของการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นและตัวแปรทางเศรษฐกิจของกลุ่มอาเซียน-5 พบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างรายได้ของกลุ่มอาเซียน-5 ต่อรายได้ของญี่ปุ่น อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงของประเทศญี่ปุ่นมีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่น ดังนั้นรัฐบาลและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของประเทศต่างๆ ในประเทศต่างๆ ควรให้ความสำคัญกับตัวแปรเหล่านี้ โดยที่ควรจะวางแผนนโยบายเพื่อส่งเสริมการลงทุนและสร้างบรรยากาศเพื่อการลงทุน โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณูปโภคเช่น ไฟฟ้า ถนน รถไฟฟ้า เป็นต้น เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากญี่ปุ่นให้มาลงทุนในประเทศมากยิ่งขึ้น เพราะการลงทุนจากต่างประเทศจะนำมาซึ่งเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งจะทำให้กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นแต่ละประเทศควรที่จะส่งเสริมนโยบายการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม โดยการหาตลาดหรือประเทศคู่ค้าให้มากขึ้นเพื่อให้สินค้าของภาคอุตสาหกรรมสามารถส่งออกได้มากขึ้น เช่น การเปิดเขตการค้าเสรี เป็นต้น เพราะจะทำให้ให้นักลงทุนจากต่างประเทศให้ความสนใจในการมาลงทุนในกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ควรที่จะใช้นโยบายการเงินในการควบคุมอัตราแลกเปลี่ยนให้มีความเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น และควรจะมีนโยบายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะต้องควบคุมอัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภคอยู่ในระดับที่ต่ำเพื่อที่จะเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักลงทุนจากญี่ปุ่นหันมาให้ความสนใจในการมาลงทุนในกลุ่มอาเซียน

5.3 ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ของการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นและตัวแปรทางเศรษฐกิจของกลุ่มอาเซียน-5 ในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเพียง 5 ประเทศจากทั้งหมด 10 ประเทศ เพราะเนื่องจากปัญหาทางด้านข้อมูล และการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลเป็นรายปี ซึ่งทำให้ไม่สามารถศึกษาถึงผลกระทบของฤดูกาลได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรรหาข้อมูลให้ครบทุกประเทศและทำการศึกษาเป็นรายไตรมาสและรายปี เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของฤดูกาลที่มีผลต่อการลงทุนจากญี่ปุ่น